

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom prihodnje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 5 kron, za Ogrsko 6 kron 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 7 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne št. se prodajajo po 10 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje šte. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, all rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak terek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 250 za 1/64 strani K 1.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 4.

V Ptuj, v nedeljo dne 28. januarja 1917

XVIII. letnik

Dol s krinko!

Avstro-Ogrska, Nemčija in njuni zavezanci so na podlagi svojih zmag v preprečenju nadaljnega prelivanja krvi ponudile pošteno začetek mirovnih pogajanj. Na povelje Anglije, ki hoče ves svet pod svoj jarem spraviti, so sovražniki v blazni jezi to pošteno ponudbo odklonili ter so proglasili nadaljevanje vojne. Dobro! S tem so si izrgali sami iz obraza krinko, ki jih je preje kazala v lažnjivi pozir človečanske ljubezni ter hrepenja po miru. Ali to lastno razkrinkanje so izvršili naši sovražniki tako nerodno, da so jih zdaj celo nepristranske države izpoznale in da ve danes ves pošten svet, kje je pravi vzrok vojne.

Objavili so pa naši sovražniki tudi svoje mirovne pogoje, to pa na ta način, kakor da bi bili oni zmagovalci, mi pa da bi ležali razbiti na tleh. V svojih pogojih zahtevajo v prvi vrsti nekako razorožitev Nemčije, ki da naj bi bila v bodoče popolnoma izročena svojim zloglasim, sovraštva polnim sosedom. Ob enem pa zahtevajo — in to je za nas najzanimivejše — da naj se Avstro-Ogrsko raztrga in njene kose porazdeli med tiste zaslepljene, izdajalske sosede, ki so v tej vojni raztrgali svete pogodbe ter se postavili na stran sovražnikov. Gre se torej zdaj za obstoj avstro-ogrsko monarhije, za obstoj ljubljene naše domovine.

V takem boju mora postati seveda vsak Avstrijec levine hrabrosti...

Naši sovražniki pa pravijo tudi v farijskem zavijanju, da hočejo zastopati interese posameznih narodov. V tej zvezi govorijo tudi o slovenskem ljudstvu, češ, da hočejo to ljudstvo „osvoboditi od težkega avstrijskega jarma.“

„Stajercjeva“ stranka, ki je stala od svojega obstanka sem vedno in povsod na strogo avstrijskem stališču, zastopa danes velik del slovenskega ljudstva na spodnjem Štajerskem in Koroškem, pa tudi v drugih deželah. Ne da bi hotela oficijelnim zastopnikom slovenskega ljudstva odvzeti prednost, protestira „Stajercjeva“ stranka vendar najodločneje proti vražji laži, da bi hotelo slovensko ljudstvo se ločiti od avstrijske domovine. Vse, kar je in ima slovensko ljudstvo, je želo in črpalo iz te mogočne, ljubljene Avstrije, za katero preliva tudi zdaj svojo srčno kri. Avstrija nam je vzor in vsi sovražni vrugovi nas ne bodoje prisilili, da bi jo izdali ali prodali.

Slovensko ljudstvo, ki stoji za napredno „Stajercjevo“ stranko, smatra za svojo dolžnost, naglašati v vsej javnosti, da sovražniki lažejo, ako mu pripisujejo želje po „odrešenju“. Angleži naj „odrešujejo“ svoje Irce in Indijce, Italijani naj dajejo Slovencom na Beneškem prostost, Rusi naj osvobodijo Poljake, Fince, Balte in vse druge narode, ki so jih s svojo milijonsko silo vklenili v jeklene svoje verige. Mi pa smo Avstrijci z dušo in srcem in to hočemo tudi za vso bodočnost ostati!

Svetovna vojska.

Avstrijsko uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Dunaj, 18. januarja. Uradno se danes razglša:

Vzhodno bojišče. Armada pl. Mackensen. Rуска artiljerija je obstreljevala Tulčo in Isaccoe v Dobruđi. — Fronta nadvojvode Jožefa. Med dolinama Putne in Susite imelo je neko malo podjetje polni uspeh. Pripeljalo se je na vjetih 1 oficirja in 250 mož ter eno strojno puško. Južno od Oitoz-česte razbili so se močni ruski napadi v ognju naše artiljerije in strojnih pušk. — Fronta princa Leopolda. V Wolhyniji povišano sovražno artiljerijsko delovanje.

Italijansko bojišče. Na kraški visoki planoti in v dolini Vipave trajal je i včeraj močni artiljerijski ogenj naprej.

Namestnik generalštabnega šefa pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od četrtka.

K.-B. Berlin, 18. januarja (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda. V mnogih oddelkih povišano obojestransko artiljerijsko delovanje. Severno Krašina vdrli so ruski oddelki z deseterkratno premočjo v neko naprej potisnjeno vojno stražo. Postojanka straže je zopet v naši lasti. Na drugih krajih so bila lovska poveljstva in patrolje zavrnjeni. — Armada pl. Mackensen. V Dobruđi je ruska artiljerija par dni sem Tulceo in Isaccoe obstreljevala. Več prebivalcev, pred vsem žensk in otrok, je bilo ubitih.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Koliko sovražnikove zemlje imamo zasedene?

W.-B. Berlin, 18. januarja. Začetkom leta 1917 bilo je od nas zasedenih: v Belgiji 29.000 kvadratnih kilometrov, na Francoskem 22.310 kvadratnih kilometrov, medtem ko je bilo od nemške zemlje le 900 kvadratnih kilometrov od Francozov zasedenih. Na Ruskem je bilo zasedenih 280.450 kvadratnih kilometrov, v Rumuniji 100.000 kvadratnih kilometrov, medtem ko se je 28.321 kvadratnih kilometrov avstro-ogrsko zemlje v rokah Rusov nahajalo. V Srbiji je bilo 85.867 kvadratnih kilometrov, v Črnigori 14.180, v Albaniji pa 20.040 kvadratnih kilometrov od naših čet zasedenih.

(Skupno računano so imeli torej naši sovražniki z novim letom 29.131, mi pa 551.847 kvadratnih kilometrov zasedenih. Od novega leta sem pa se je položaj še v našo prid izboljšal. Op. ur.)

Cesar na jugozapadni fronti.

Odlikovanje nadvojvode Evgena.

K.-B. Dunaj, 19. januarja. Cesar je feldmaršalu nadvojvodi Evgenu, s posebnim

lastnoročnim pismom naznanil podelitev velikega križa reda Marije Terezije v priznanje njegovih velikih zaslug v boju proti nezvesti Italiji.

K.-B. Dunaj, 20. januarja. Večerni listi poročajo: S triumfalne vožnje po Tirolskem sta se vrnila cesar in cesarica snoci na Dunaj. Cesar je bil zapustil, kakor že poročano, dne 14. t. m. dopoldne Dunaj z malim spremstvom. Dne 15. t. m. je dospel v bivališče poveljstva armadnih skupin feldmaršala nadvojvode Evgena, kjer so cesarja sprejeli feldmaršal nadvojvoda Evgen, general infanterije von Roth in podmaršal Henrik Goiginger. Cesar je šel z nadvojvodo v njegov glavni stan, kjer se je vršil razgovor o vojaškem položaju. Nadvojvodi je izročil cesar ta dan veliki križ vojaškega reda Marije Terezije. Popoldan je bil posvečen posetu Trienta. Tja je dospel armadni poveljnik generalni polkovnik Rohrs s svojim štabom k sprejemu. Prebivalstvo od blizu in daleč se je udeležilo pozdrava polno navdušenja. Na trgu d'Armi je bil pregledan neki polk. Drugi dan se je peljal cesar, katerega je vedno spremljal feldmaršal nadvojvoda Evgen, na planoto Folgarijo, kjer si je bil cesar stekel kot vojskovodja svojo slavo. Ob vznjožu visoke planote v Calliano se je javil med drugimi po činu najstarejši častnik polkovnik-brigadir pl. Sloninka. Njemu je bila naznanjena osrečujoča vest, da se je cesar odločil, da podeli v mnogih bojih ovrljenim deželnostrelskim polkom označbo „polkice-sarskih strelcev.“

Po smučeh so prispeli na planoto, kjer so obiskali zbor, kateremu je poveljeval cesar tekom neprimerljive ofenzive proti Italiji. Po obisku pri zbornem poveljstvu je šel cesar v bivališče divizijskega poveljstva cesarskih lovcev. Pri vseh udeležnikih te vožnje se je ob pogledu na zasnežene skale in planine folgarske planote vzbudil spomin na zmagonosne boje v maju in juniju 1916. Cesar je sprejel povabilo zastopnikov vseh polkov cesarskih lovcev k obedu, pri katerem je govoril divizijski poveljnik, gotovo najstarejši cesarski lovec, z viharnim navdušenjem sprejeto napitnico na vojnega gospoda. Cesar je odredil v svojem odgovoru, da odslej se ima tudi brigada te divizije imenovati „brigada cesarskih lovcev.“

Dne 17. januarja je šel cesar v Sugansko dolino. Vožnja po bogato ozaljšanih krajih je bila nepretrgani triumfalni pohod. Viharnega pozdravljanja vladarja se je udeležilo na enak način nemško in itajansko prebivalstvo. Obdan s čarom velikogorskega sveta vspriči krajev zmag zborna nadvojvode Karla je prosil vojni feldmaršal nadvojvoda Evgen Najvišjega vojnega gospodarja, naj mu sam pripne veliki križ vojaškega reda Marije Terezije. Vzneseni nagovor visokega voditelja je izzval vihar navdušenja, ki je še narasel, ko je cesar ugodil prošnji nadvojvode. Iz Suganske doline je šel v Vezzano in Trient, kjer so vse utrdbe oddajale gromovit topovski pozdrav. Drugi dan